

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947-י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

בפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

י.א.

ע"י ב"כ עוה"ד יפעת שרון הדס ואח'

נגד

נ.א.

ע"י ב"כ עוה"ד עדי שדה

משיבים

2

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

העובדות הצריכות לעניין

11

12

13

14

15

16

17

18

19

בקשת רשות ערעור על החלטות בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת א. זייטניצקי רקובר, בתמ"ש 10-07-33254), מהימים 12.8.16 ו-14.10.16, לפיהן תחויב המבקשת לחתום על כל המסמכים הנדרשים על מנת שבתם הקטינה של הצדדים תקבל מעתה טיפול פסיכולוגי במסגרת ציבורית, תחת פיקוח מחלקת הרווחה, לצורך חידוש הקשר בינה לבין אביה, המשיב.

המבקשת והמשיב נישאו זל"ז ביום 14.6.96 ומנישואיהם נולדו לצדדים שתי בנות קטינות: ש' שהיא כיום נערה לה מלאו 16 שנים (להלן: "הקטינה"). היא הקטינה נושא בקשה זו) ומ' בת 11 שנים.

בין הצדדים התנהלו ומתנהלים הליכים ממושכים עוד משנת 2010, אז תקף המשיב את בנותיו הקטינות במהלך שהות בבית קפה, אירוע בו הודה ובגינתו הורשע ודינו נגזר (במסגרת הסדר טיעון).

מאז פתיחת ההליכים מצויות הקטינות במשמורת הזמנית של המבקשת. תחילה ראה המשיב את הקטינות במרכז הקשר ובהדרגה נקבעו הסדרי ראייה ללא פיקוח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
- 2 עם פתיחת ההליכים, ביקשה המבקשת להפנות את הקטינה ואת אחותה הצעירה לטיפול פסיכולוגי
- 3 במסגרת פרטית. בית המשפט קמא אישר את הטיפול הפסיכולוגי וקבע כי יוטל חיסיון על תוכן
- 4 הטיפול, על מנת לאפשר לקטינה ואחותה מקום מוגן משלהן, בו יוכלו להביע ולשתף ללא התערבות
- 5 חיצונית. מאז, ובמשך למעלה מ-5 שנים, מצויה הקטינה בטיפול פסיכולוגי אצל אותה מטפלת.
- 6
- 7 ביום 14.3.15, במהלך טיול שערך המשיב עם הקטינות, טענה הקטינה כי המשיב נקט באלימות כלפיה,
- 8 דחף אותה ובעט בה. המשיב, מנגד, טען כי לא תקף את הקטינה וכי היא יצרה בכוונה פרובוקציה
- 9 כדי לגרום להרחקתו ממנה ולהפסקת הסדרי הראיה ביניהם. מאז אותו אירוע קיים נתק מוחלט בין
- 10 הקטינה למשיב.
- 11
- 12 ביום 22.10.15 התקבל לתיק בית המשפט קמא תסקיר העו"ס לסדרי דין המטפלת במשפחה (מיום
- 13 21.10.15), לאחר פגישה של האחרונה עם הקטינה, המבקשת והמשיב ובמסגרתו דווח, כי הקטינה
- 14 "הביעה התנגדות חריפה ומוחלטת לאיזשהו אופן של מפגשים עם אביה ואפילו הציעה שאפעל
- 15 להסרת אפוטרופסותו של אביה ממנה". כמו כן הומלץ כי בית המשפט קמא יתרשם באופן ישיר
- 16 ובלתי אמצעי מהקטינה.
- 17
- 18 ביום 8.2.16 נפגש בית המשפט קמא עם הקטינה, בנוכחות עו"ס יחידת הסיוע.
- 19
- 20 ביום 27.3.16 עתר המשיב לפני בית המשפט קמא ב"בקשה למתן החלטה בדבר הוראות בנושא חידוש
- 21 הקשר עם הבת ש". במסגרת הבקשה עתר המשיב "להחליף את הטיפול הפסיכולוגי הפרטי בקטינה
- 22, טיפול שהינו חסוי מעיני בית המשפט ומעיני הרווחה, בטיפול ציבורי ומפוקח ברווחה לרבות מרכז
- 23 הארבעה, של משרד הבריאות". המבקש טען כי הטיפול הפסיכולוגי הפרטי אותו עוברת הקטינה,
- 24 נכשל ב"מבחן התוצאה" וכי "לא יעלה על הדעת כי עברה שנה שלימה של נתק, וחלפה ללא המלצה
- 25 מקצועית טיפולית מניחה את הדעת. ללא תוכנית טיפולית מסודרת ולמעשה ללא שום התקדמות".
- 26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ביום 10.4.16 התקבלה תגובת המבקשת לבקשה. המבקשת טענה כי יש לדחות את הבקשה ולהותיר את הטיפול הפסיכולוגי הקיים לקטינה, במסגרת פרטית, על כנו. לטענתה "כל נסיון לכפות דבר על הקטינה או להעניש – בצורה ישירה או עקיפה – רק יובילו להגברת ההתנגדות ובמיוחד הפגיעות הגדולה שהקטינה חשה כיום".

ביום 12.8.16, ארבעה חודשים לאחר קבלת תגובת המבקשת, ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשת המשיב, כדלקמן:

”

3. דיון

3.1 במקרה דנא, מאז 14.3.15 לא מתקיימים הסדרי ראייה בין הקטינה ש' למבקש וזאת לאור סירובה של ש' לקיים כל קשר עם המבקש.

3.2 הן פקידת הסעד והן ביהמ"ש נפגשו עם הקטינה אשר הביעה התנגדות לכל קשר עם המבקש ואף דרשה לבטל את האפוטרופסות של המבקש עליה.

3.3 אין חולק כי מערכת יחסים שכזו אינה בריאה לנפשו של הקטין. לא זו מערכת היחסים שראוי לקיים ומצב שכזה מחייב קיום טיפול פסיכולוגי לקטין.

3.4 קיום מפגשים במרכז קשר ללא קיום תהליך טיפולי אין לו כל טעם.

3.5 מערכת יחסים קלוקלת זו שבין הקטינה למבקש עלולה להשפיע לרעה על הבת הקטנה יותר.

3.6 הטיפול שמקבלת היום הקטינה ש' הינו טיפול פרטי, ללא כל פיקוח של עו"ס מחלקת הרווחה עליו נקבע חסיון.

3.7 בנסיבות החמורות בתיק זה בו לא ניתן לבחון מה נעשה בטיפול יש לוודא שהקטינה ש' מצויה בטיפול פסיכולוגי, תחת פיקוח מחלקת הרווחה וטיפול שכזה צריך שיעשה דרך השירות הציבורי.

3.8 אני מחייבת אפוא את הקטינה ש' לקבל טיפול פסיכולוגי במסגרת ברח' הארבעה.

3.9 המשיבה תחתום לבד על כל המסמכים הנדרשים לצורך קבלת הטיפול ותציג עד ליום 20.9.16 אישור על פניה לטיפול פסיכולוגי ברח' הארבעה בתל אביב. ”

בעקבות החלטת בית המשפט קמא עתרה המבקשת כי בית המשפט קמא ישהה את ביצוע החלטתו עד לקבלת עמדת העו"ס לסדרי דין, המלווה את המשפחה והקטינה מזה כשש שנים, למהלך האמור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 המבקשת הלינה לפני בית המשפט קמא על כך שהחלטתו ניתנה מבלי שיש בתיק תסקיר עדכני (
- 2 התסקיר האחרון הוא מיום 21.10.15); ללא קבלת עמדת העו"ס לסדרי דין למהלך; בניגוד לעמדת
- 3 העו"ס כפי שהובאה בעבר; ללא לקיחה בחשבון של עמדתה של הקטינה המסרבת כיום לכל קשר עם
- 4 אביה; וללא לקיחה בחשבון של הנזק שייגרם לקטינה כתוצאה מהפסקת הקשר הטיפולי הקיים עם
- 5 הפסיכולוגית שלה.
- 6
- 7 הגם שהמשיב התנגד לבקשת המבקשת להשהיית ההחלטה מיום 12.8.16, קבע בית המשפט קמא את
- 8 הבקשה לדיון לפניו ליום 21.9.16, אז נשמעו טענות הצדדים בהקשר זה. בית המשפט קמא בחן מחדש
- 9 את החלטתו מיום 12.8.16, נוכח טענות הצדדים בדיון שלפניו, וביום 14.10.16 נתן החלטה חדשה,
- 10 במסגרתה דחה את בקשת המבקשת והורה על ביצוע החלטתו מיום 12.8.16 לאלתר:
- 11
- 12
- 13 " 1. ביום 12.8.2016 נתתי החלטה בבקשת המשיב אשר ביקש לקבוע דרכי טיפול ותוכנית
- 14 לחידוש הקשר בינו לבין בתו הקטינה ש' וכן לבקשתו להעביר את הטיפול הפסיכולוגי
- 15 הפרטי למסגרת ציבורית מבוקרת.
- 16
- 17 2. בהחלטתי מיום 12.8.16 קבעתי שהיות ומתאריך 14.3.15 לא מתקיימים הסדרי ראייה בין
- 18 הקטינה ש' למשיב לאור סירובה של ש' לקיים כל קשר עם המשיב ולאחר שהן פקידת
- 19 הסעד והן ביהמ"ש נפגשו עם הקטינה וזו הביעה התנגדות לכל קשר עם המשיב ולאור
- 20 העובדה שמערכת יחסים שכזו אינה בריאה יש מקום לקיום טיפול פסיכולוגי לקטינה ש'
- 21 במסגרת ציבורית, אשר ייעשה דרך השירות הציבורי ברח' הארבעה, תחת פיקוח מחלקת
- 22 הרווחה.
- 23
- 24 3. המבקשת טוענת שאין מקום להורות בשלב זה על החלפת הטיפול הפסיכולוגי, שכן
- 25 הקטינה לא תשתף עמו פעולה ולא ניתן, לאור גילה, לכפות עליה את הטיפול, כן טוענת ב"כ
- 26 המבקשת כי יש מקום להתייעץ תחילה עם עו"ס הרווחה או עם הפסיכולוגית המטפלת
- 27 בש'.
- 28
- 29 4. המשיב טוען שאין מקום להיענות לדרישת המבקשת אשר הינה כיום כבת 16 וכי כל מטרת
- 30 הבקשה לדחות את הטיפול עד שתגיע לגיל 18 ואז לא ניתן יהא לכפות עליה את הטיפול
- 31 וקיום הקשר עם המשיב, כן טוען המשיב שנתק זה עם הקטינה ש' עלול לגרום אחריו גם
- 32 את הקטינה מ'.
- 33
- 34 5. הקטינה ש' מצויה מזה מספר שנים בטיפול פסיכולוגי פרטי עליו הוטל חיסיון מוחלט ובשל
- 35 כך למחלקת הרווחה אין כל פיקוח אם אכן מתקיים טיפול קבוע והאם במסגרת טיפול זה
- 36 נעשה ניסיון אמיתי למנוע נתק עם המשיב. במצב דברים זה אין לבית המשפט כל יכולת
- 37 לדעת האם אכן נעשה טיפול יסודי שמטרתו קיום הקשר תוך ניסיון לתקנו. אין ספק שנתק
- 38 זה משפיע לרעה על התפתחותה הנפשית של הקטינה.
- 39
- 40 6. בית המשפט אפשר חיסיון מלא אף בלא מתן אפשרות לרווחה לקבל מידע לגביו וזאת מתוך
- 41 מטרה לאפשר לקטינות מרחב סגור בו יוכלו לומר את כל אשר על ליבן, ברם המצב שנוצר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 הינו שביהמ"ש עומד חסר אונים מול סירובה של הקטינה ש' לקיים כל קשר עם המבקש
2 תוך אי מתן אפשרות לדעת האם ניתן טיפול ראוי ומהו אותו טיפול שניתן.
3
- 4 7. מזה כמה שנים שהמבקש מבקש להחליף את הפסיכולוגית שמטפלת בקטינה ש' במטפל
5 מהסקטור הציבורי עליו יהא פיקוח של הרווחה ובית המשפט לא נעתר לבקשה זו עד היום.
6 בינתיים המצב רק הוחרף והורע והמצב העכשווי הינו שעתה יש נתק מוחלט בין המבקש
7 לקטינה ש'.
8
- 9 8. נתק זה אף עלול להשפיע לרעה ולגרור אחריו את הקטינה מ', תוצאה אשר ביהמ"ש מחויב
10 למנוע.
11
- 12 9. בנסיבות דנא לאור המצב הקשה שנוצר אשר אינו לטובתה של הקטינה ש' ואף עלול לגרור
13 אחריו את הקטינה מ' יש מקום להשאיר את החלטת ביהמ"ש על כנה.
14
- 15 10. בדיון שהתקיים ביקשה המבקשת שהיה וביהמ"ש ישאיר את ההחלטה על כנה יינתן עיכוב
16 ביצוע.
17
- 18 11. לאור העובדה שבשל העומס הרב שיש למרכז ברח' הארבעה לוקח זמן רב ממועד הסדרת
19 כל הטפסים הנדרשים ועד לתחילת הטיפול אין כל בסיס למתן עיכוב ביצוע ביחוד לאור
20 הנתק הקיים ולאור גילה של הקטינה ש' שהינה כיום כבת 16.
21
- 22 12. על המבקשת להמציא ולחתום על כל המסמכים הנדרשים לצורך תחילת הטיפול לא יאוחר
23 מיום 1.11.16 ולשתף פעולה להסדרת כל הדרישות הנדרשות לצורך מתן הטיפול.
24
- 25 13. מטרת הטיפול ליצור קשר בין ש' לאביה. על גורמי הטיפול לשקול היש מקום לקיום
26 מפגשים משותפים בין האב לקטינה. "
27
28
29
- 30 על החלטות בית המשפט קמא מהימים 12.8.16 ו-14.10.16 מלינה המבקשת במסגרת בקשת רשות
31 הערעור שלפניי. לטענתה, שגה בית המשפט קמא משחייב את הקטינה, נערה בת 16 שנים, לקבל
32 טיפול פסיכולוגי במסגרת הציבורית ברח' הארבעה, למרות שהקטינה נמצאת מזה למעלה מחמש
33 שנים בטיפול אצל פסיכולוגית פרטית עמה יצרה קשר קרוב וכשהיא מסרבת נחרצות לשינוי המסגרת
34 הטיפולית או לחידוש הקשר עם אביה. עוד טוענת המבקשת כי שגה בית המשפט קמא משהגדיר
35 מראש את מטרת הטיפול הפסיכולוגי לקטינה כנועד "לחידוש הקשר עם האב" כאשר אין כל
36 אינדיקציה מקצועית כי מהלך זה עולה בקנה אחד עם טובתה.
37
- 38 בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה. ביום 13.11.16,
39 לאחר קבלת תגובת המשיב לבקשה לעיכוב ביצוע, החלטתי להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע. עוד באותו
40 היום ניתנה על ידי החלטה לפיה המשיב מתבקש להשיב לבקשת רשות הערעור. כמו כן התבקשו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947-י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 הצדדים להודיע אם הם מסכימים כי בית המשפט יפעל לפי סמכותו בתקנה 410 לתקנות סדר הדין
2 האזרחי, התשנ"ד-1984 וידון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה והאם
3 במקרה כזה ניתן לראות בבקשה ובתשובה סיכומים בכתב.

דיון והכרעה

4
5
6
7 לאחר עיון בבקשה ובתשובה לה, ולאחר לא מעט התלבטויות, אני מחליט לדחות את בקשת רשות
8 הערעור בהתאם לתקנה 407(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

9
10 בהחלטתי מיום 13.11.16 להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע, ציינתי את הדברים הבאים:

11
12 "למרבה הצער, הנתק בין הקטינה לבין אביה אינו חדש והוא נמשך כבר כשנה וחצי. רצונו של בית
13 המשפט קמא לשיפור מערכת היחסים בין הקטינה לאביה וחידוש הקשר הוא לגיטימי ורצוי כמובן.
14 השאלה היא רק אם מדובר באמצעי הנכון.

15 בשים לב לכך שמדובר בקטינה שהיא בת 16 שנים כיום, שהעברתה לטיפול פסיכולוגי במסגרת
16 ציבורית נועד להחליף טיפול פסיכולוגי פרטי בו נמצאת הקטינה למעלה מ-5 שנים, ומשאין כל
17 המלצה מקצועית בנמצא לפיה הטיפול במסגרת הציבורית עדיף על פני המסגרת הפרטית (עם
18 הפסיכולוגית שמן הסתם כבר יצרה קשר קרוב עם הקטינה) ואין כל תסקיר באשר לעמדת הקטינה
19 להחלפת הגורם המטפל (וממילא גם לא למידת שיתוף הפעולה הצפוי ממנה עם הגורם המטפל
20 החדש – אם זה ייכפה עליה) – אני סבור שמאזן הנוחות נוטה לטובת עיכוב ביצוע החלטה נושא
21 הבר"ע "

22
23 עיון בתשובת המשיב לבקשת רשות הערעור על נספחיה, כמו גם בתיק המתנהל בבית המשפט קמא
24 (שמאז נפתח בשנת 2010 הוגשו בו לא פחות מ-140 בקשות שונות ונתנו למעלה מ-230 החלטות שונות)
25 לימדו אותי כי הדברים מורכבים יותר ממש שסברתי בתחילה. אלו הניחו את דעתי כי החלטת בית
26 המשפט קמא אינה חורגת ממתחם הסבירות באופן כה בוטה, שמצדיק התערבות בית משפט זה,
27 שאינו מעורה בענייני הצדדים והקטינה (לעומת בית המשפט קמא).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

2

אבהיר להלן מסקנתי זו:

3

4 ראשית, גם לאחר אותו אירוע מחודש מרץ 2015, שטיבו טרם הובהר (נוכח גרסאות סותרות של

5 הקטינה והמשיב בעניין זה, אותן למדתי מתסקיר העו"ס לסדרי דין מיום 21.4.15), התרשמה עורכת

6 התסקיר (העו"ס לסדרי דין, המלווה את המשפחה והקטינה מזה כשש שנים) כי הגם שהקטינה

7 נמצאת בגיל ההתבגרות ו"יש להקשיב לדבריה ולתת הכרה לקולה" טובתה לטווח הארוך היא

8 בחידוש הקשר בינה לבין אביה המשיב, חרף אותו אירוע: " יחד עם זאת, חשוב למצוא דרך למנוע

9 נתק בינה לבין אביה, דבר הטומן בחובו נזק לטווח בינוני וארוך עם כי תיתכן תחושת הקלה, רווחה

10 ושחרור בטווח הקרוב." רוצה לומר, החלטת בית המשפט קמא לפיה נתק מוחלט בין הקטינה לאביה

11 המשיב, אינו עולה בקנה אחד עם טובתה, אינה תלושה מהמציאות ונתמכת בהמלצת גורם מקצועי

12 המטפל במשפחה, אותו גורם שהמבקשת היא שעתרה להשהיית ההחלטה מיום 12.8.16 עד לקבלת

13 עמדתו.

14

15 שנית, הגם שהמבקשת מציגה בבקשתה את האירוע מחודש מרץ 2015 כגורם הבלעדי לאותו נתק

16 מוחלט בין הקטינה לאביה המשיב - בפועל, חמור ככל שיהא אותו אירוע (ככל שהתרחש וכמובן

17 שאיני קובע מסמרות לא לגרסת הקטינה ולא לגרסת המשיב), בחינת תסקירים שקדמו לאותו אירוע,

18 מעלה כי הזרעים של אותו נתק נטעו עוד קודם לכן, ואף באו לידי ביטוי בפועל. כך, בתסקיר מיום

19 9.3.15 (שהוגש לבית המשפט קמא ביום 11.3.15) מתוארים דיווחים לפיהם הקטינה "נוקטת כלפי

20 האב בהתנהגות שלילית אקטיבית הן באופן מילולי והן בהתנהגות פרובוקטיבית, כגון לצאת מהרכב

21 במהלך נסיעה, לזמן משטרה לבית האב, אצל אמו, בשבת, אמירות קשות והצהרות על העדפתה את

22 האם". ובהמשך: "על החלטתנו בדבר שינוי מקום אסוף והחזרת הבנות ש' הגיבה בהתנהגות

23 נגטיבית. לא הצטרפה לאביה ולא הגיעה לשני מפגשים שנקבעו לבקשת הח"מ, אליהם הגיע רק

24 האב ומ'." עורכת התסקיר אף ציינה את התרשמותה כי התנהגותה הנגטיבית של הקטינה נובעת

25 מהדינמיקה המשפחתית ולא רק מנסיבותיה שלה:

26 "ש' מביאה בפנינו את המורכבות והשבירות של היחסים במשפחה. זו מחד קשורה לכל אחד

27 מהוריה אבל כשחל שינוי טכני קטן במבנה הסדרי הקשר התנהגותה נוטה לקוטב הנגטיבי

28 והלעומתי אשר מופנה תמיד כלפי האב, להערכתנו התנהגותה אינה רק על רקע גיל ההתבגרות, אלא

29 משקפת משהו בדינמיקה המשפחתית".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2 עוד התרשמה עורכת התסקיר, כי המבקשת אינה מנסה ואינה מסוגלת לשנות את עמדתה של הקטינה
3 כלפי אביה המשיב:
4 "האם אינה מסוגלת להכיר בנחיצות הממשית של הבנות בנוכחותו של נ' כאב לגיטימי וראוי
5 בחייהן. שהן באמת יכולות להיתרם מתכונותיו האישיות והאנושיות ושיש בכוחו לשמש כאב
6 משמעותי ותורם להתפתחותן באיזה שהוא מימד בחייהן. לדידה לא יכולה לחשוב על משהו חיובי
7 שקיים באב. אי לכך כנראה באופן מודע ושאינו מודע ישיר ועקיף מדירה אותו מחיי הבנות.
8 התנהגותו, בפרשנות היחידה הקיימת בעיניו, היא שמטרתו של האב הינה בשליטה עליה ועל
9 בנותיה"
10
11 שלישית, את החלטתי לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע נימקתי בין השאר בכך ש"שהעברתה לטיפול
12 פסיכולוגי במסגרת ציבורית נועד להחליף טיפול פסיכולוגי פרטי בו נמצאת הקטינה למעלה מ-5
13 שנים, ומשאין כל המלצה מקצועית בנמצא לפיה הטיפול במסגרת הציבורית עדיף על פני המסגרת
14 הפרטית". באותה החלטה יצאתי מנקודת הנחה, שנטענה חזור ושוב בבקשת רשות הערעור כמו גם
15 בבקשה לעיכוב ביצוע, לפיה משמעותה של החלטת בית המשפט קמא הינה החלפת הגורם הפסיכולוגי
16 המטפל בקטינה, וכלשון ב"כ המבקשת "קריעת הבת מהקשר הטוב והאמון בן השנים הרבות, בינה
17 לבין הפסיכולוגית הנוכחית, והעתקתם לפסיכולוג בלתי ידוע, שיזדקק בוודאי לתקופה מסויימת,
18 לפחות לכדי ליצור קשר של אמון עם הנערה, אשר ספק אם יצליח..."(ס' 55 לבר"ע). בפועל, הגם
19 שהמשיב עתר לפני בית המשפט קמא בבקשתו מיום 27.3.16 להחלפת הטיפול הפסיכולוגי הפרטי
20 בקטינה, בקשתו בעניין זה לא נעתרה, משבית המשפט קמא בהחלטתו לא הורה על החלפת הגורם
21 הטיפולי אלא הורה רק על הגורם הטיפולי שינסה לפעול לחידוש הקשר בין הקטינה לאביה. המשיב
22 בתגובתו לבקשת רשות הערעור מאשר כי בית המשפט קמא אף הבהיר בעל-פה במסגרת הדיון בין
23 הצדדים שהתקיים ביום 21.9.16 כי הטיפול הפסיכולוגי הפרטי של הקטינה יכול להימשך כסדרו
24 במקביל. מעיון באישור הפסיכולוגית הפרטית המטפלת בקטינה באשר לפגישות שערכה עם הקטינה
25 מאז יום 20.12.15 (שצורף כנספח ב' לתגובת המשיב) למדתי כי הטיפול הפסיכולוגי הפרטי של
26 הקטינה נערך בממוצע בין פעם לפעמיים בחודש בלבד, תדירות שאינה כה אינטנסיבית באופן שמקים
27 מניעה להמשיכו במקביל.
28
29 רביעית, אל מול טענת המבקשת, אם הקטינה, לפיה הקטינה מסרבת נחרצות לפנות לטיפול פסיכולוגי
30 במסגרת הציבורית, קיימת הכחשה של המשיב בעניין זה, כשהמשיב מציין כי "האם היא המסרבת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

1 נחרצות באופן שהקטינה מזדהה ומאמצת את עמדת האם כנגד האב וכנגד הטיפול"ר"י ס' 19א'
2 לתשובה לבקשה לעיכוב ביצוע). מהחלטות בית המשפט קמא לא ניתן להסיק כי רצונה של הקטינה
3 בעניין נמצא בדיעת בית המשפט קמא (בית המשפט קמא לא קבע דבר לעניין זה בהחלטותיו וגם
4 פגישתו עם הקטינה, שתכנה כידוע חסוי, נערכה עובר למועד בו הוגשה בקשת המשיב הנוכחית לשינוי
5 דרכי הטיפול). עם זה, מהחלטת בית המשפט קמא גם לא ניתן ללמוד כי בכוונת בית המשפט קמא
6 לכפות את הטיפול על הקטינה, מקום בו יתברר כי זו אינה מוכנה להירתם אליו. בית המשפט קמא
7 קבע אמנם כי הוא מחייב את הקטינה לקבל טיפול פסיכולוגי באותה מסגרת ציבורית (סעיף 3.8
8 להחלטה מיום 12.8.16) אך הוא לא קבע דרכים לאכיפת הטיפול מקום בו יתברר כי הקטינה אינה
9 רוצה בו ומשמעותה העיקרית של ההחלטה היא סלילת הדרך לקיום הטיפול על-ידי חתימה מצד
10 המבקשת על המסמכים הנדרשים (ר' ס' 3.9 להחלטה מיום 12.8.16 וס' 11-12 להחלטה מיום
11 14.10.16). ברי כי אם מסיבה כלשהיא יתברר שהקטינה אינה משתפת פעולה עם הטיפול במסגרת
12 הציבורית יצטרך בית המשפט קמא לעמוד על הסיבות לסירובה (וככל שעמדות הוריה חלוקות בעניין
13 זה ייתכן ויצטרך לשמוע זאת ישירות מפיה או למנות אפוסטרופוס לדין לקטינה שיביע עמדתה בסוגיה)
14 ולשקול מה התועלת הצפויה מאותו הליך פסיכולוגי טיפולי ככל שיתקיים חרף סירובה ובהיעדר
15 שיתוף פעולה מצידה. בשלב זה החלטת בית המשפט קמא נושאת אופי זמני וענינה בהתחלת טיפול
16 פסיכולוגי של הקטינה באותה מסגרת חדשה, אך אופיו וטיבו של הטיפול שיומלץ, ככל שיומלץ, טרם
17 נקבעה (משטרם התקיימה כל פגישה בין הקטינה לגורם הטיפולי) ובית המשפט קמא ממילא טרם
18 נדרש לדילמה (שטרם נולדה) אם וכיצד יש להתמודד עם התנגדות של הקטינה (ככל שתקום) לאותו
19 טיפול (יהא אשר יהא) ובשעה שאותו גורם טיפולי טרם חיווה את דעתו (שיכולה להיעשות רק לאחר
20 התרשמות מהקטינה) אם חידוש הקשר של הקטינה עם אביה הוא בר השגה במסגרת הטיפולית,
21 ועולה בקנה אחד עם טובתה, נוכח אופייה ורצונותיה של הקטינה, כפי שהתרשם ממנה.

22

23 חמישית, בסעיף 13 להחלטה מיום 14.10.16 ציין בית המשפט קמא כי "מטרת הטיפול ליצור קשר
24 בין ש' לאביה. על גורמי הטיפול לשקול היש מקום לקיום מפגשים משותפים בין האב לקטינה".
25 הגם שאני סבור כי יכול היה בית המשפט קמא להתנסח אחרת בהצבת "מטרה" לאותו טיפול עליו
26 אמונים גורמי מקצוע שממילא מחויבים לטובת מטופליהם ולא למטרה מוגדרת, הדברים רחוקים
27 לדעתי מפרשנות המבקשת לפיה "בית המשפט קמא סבר, שהקשר של נערה בת 16 עם אביה, כל כך
28 חיוני לטובתה, בכל מקרה וללא יוצא מהכלל, שיש לשבור את התנגדותה להיפגש איתו בכל אמצעי
29 שהמחוקק מאפשר להשתמש בו" (ס' 40 לבר"ע). כעולה מהחומר שלפניי, הקטינה היא נערה צעירה,
30 בת 16, תלמידת כיתה יא', תלמידה שקדנית ומצטיינת הן בלימודים והן ביחסיה עם חבריה. מקטינה
31 כזו, ניתן לצפות להיות דעתנית ובוגרת מספיק להתייצב בפני פסיכולוג כזה או אחר (גם אם אין לה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-10-39947 י.א. נ' נ.א.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 היכרות קודמת עמו) ולהביע בפניו את טעמיה שלא להיות בקשר עם אביה. אופי הטיפול ותדירותו,
2 וההערכה אם יכול לתרום הוא לחידוש הקשר בצורה כזו או אחרת (שיכול להיות גם קשר טלפוני או
3 באמצעות מכתבים. יצוין, כי גם העו"ס לסדרי דין בתסקירה האחרון מיום 21.10.15 ציינה כי אין לה
4 ציפייה לחידוש מתכונת הסדרי הראייה של הקטינה עם אביה כבעבר אלא רק ל"מיגור הנתק") ייגזרו
5 מהמלצות הגורם הטיפולי (שיכולות להיות מכוונות גם כלפי המשיב). איני סבור כי בהחלטת בית
6 המשפט קמא יש כדי להכתיב אחרת. המבקשת טוענת כי רצונה של הקטינה הוא "ברור, חד משמעי,
7 מבוסס, עצמאי ובוגור" (ס' 36 לבקשה) ומשום כך אין למבקשת מה להלין על החלטת בית המשפט
8 קמא שמשמעותה בשלב זה היא כי הקטינה תביע רצון זה לפני הגורם הטיפולי שנבחר על-ידי בית
9 המשפט קמא. בית המשפט קמא לא הורה לגורם הטיפולי להתעלם מרצונה של הקטינה ולכפות עליה
10 מפגשים עם אביה, בניגוד לרצונה. טובתה של הקטינה קודמת לטובת הוריה והפניית הקטינה לגורם
11 טיפולי לא סותרת זאת גם אם מדובר בגורם טיפולי המתמחה בחידוש הקשר בין קטינים להוריהם.

12

13

סוף דבר

14

15

לאור כל האמור לעיל, אני מחליט לדחות את בקשת רשות הערעור.

16

17

על מנת שלא להסלים את מערכת היחסים המשפחתית הטעונה גם כן, ומשלא פסקתי הוצאות לטובת
18 המבקשת גם משקבלתי את הבקשה לעיכוב ביצוע – איני עושה צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

19

20

העירבון, על פירותיו, יושב למבקשת באמצעות באת כוחה.

21

מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה נחתמה – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

22

23

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

24

שואל שוחט, שופט

25

26